

Posudek vedoucího diplomové práce Marie Pechancové „Odchyly od běžného legislativního procesu“

1. Marie Pechancová si zvolila jako téma diplomové práce netuctovou tematiku odchylek od běžné podoby zákonodárného procesu v ČR, SRN a Rakousku. Navazuje tak na některé své ve sbornících i časopisech publikované předchozí práce, v nichž zúročuje dobrou a stále se prohlubující znalost předpisů, judikatury, literatury i faktických reálií v německojazyčných zemích. A současně vlastně vytváří předpolí pro svůj další výzkum. Ku prospěchu jí byl evidentně jak pobyt v rámci programu Erasmus, tak navazující stáže. Téma zvolila samostatně, velmi autonomně je rovněž zpracovala. Mé spíše okrajové či k upřesnění vybízející připomínky vzala v potaz.

2. Zkoumanou problematiku považuji za podstatnou v tom směru, že umožňuje konfrontovat některé základní postuláty obvyklé podoby zákonodárného procesu (legitimizace zákonů transparentním projednáním v zákonodárném sboru za podmínek umožňujících zohlednění názorů veřejnosti) s nároky na čas. Nemusí jít o čas pouze za zcela výjimečných situací typu války, ale i o prostou potřebu (vůli) parlamentní většiny někdy sešlápnout pedál s plynem. To je totiž nejčastější důvod, proč odchylky koncipovat. Ten druhý naopak míří nikoliv ke zjednodušení, nýbrž ke ztížení schvalovací procedury, k tlaku na širší shodu.

Zajímavé může být sledovat, jak na oba základní důvody modifikace „běžného“ zákonodárného procesu reagují různé státy, v tomto případě státy sousední. I ve zvoleném vzorku vidíme, že reagují různě. Vedle vlastní právní úpravy v ústavách a jednacích řádech v tom sehrává roli i judikatura ústavních soudů, případně i různé proměnné povahy spíše kulturní.

3. Kvalifikační práce má něco přes 50 stran autorského textu, opatřena je solidním seznamem cca dvou desítek titulů převážně zahraniční literatury, který lze považovat za reprezentativní výběr (německá literatura k širšímu tématu tvorby zákonů je přebohatá). Relevantní rozhodnutí ústavních soudů jsou citována právě na základě těchto publikací. Formální chyby se v práci nevyskytují, citace jsou korektní.

4. Systematika práce je funkční. Vedle úvodu jde o tři kapitoly věnované líčení jednotlivých zemí. Klíčové je shrnutí s úvahami *de lege ferenda*, protože právě tady vystupuje autorka zřetelně do popředí. Zatímco ony tři výkladové kapitoly jsou převážně deskriptivní, s vlastním komentářem či poznámkou v míře spíše výjimečné, tady jsou formulovány poučené závěry.

5. Z důvodů uvedených výše nemám potřebu práci nic vytýkat. Plně ji doporučuji k obhajobě, během níž by mne mj. zajímal autorčin názor na výhody a nevýhody schvalování

právních normativních aktů se silou zákona parlamentem, výkonnou mocí (nařízení či dekrety s mocí zákona) a referendem.

Nepochybuji o tom, že v ústní prezentaci, jež je silnou stránkou *M. Pechancové*, budou pozitiva práce ještě více zvýrazněny. V očekávání toho navrhuji ji hodnotit jako „výbornou“.

V Praze dne 1. září 2013

doc. JUDr. Jan Kysela, Ph.D.